

पादनार्थं । ततश्च हासक्रोधादयः शृङ्गारवीरादौ व्यभिचारिण एव । तदुक्तं । “रसावस्थः परं भावः स्थायितां प्रतिपद्यते” इति ॥ अस्य स्वरूपकथनगर्भ आस्वादप्रकारः कथ्यते ॥

(३४) सत्त्वोद्रेकादखण्डस्वप्रकाशानन्दचिन्मयः ।

वेद्यान्तरस्पर्शशून्यो ब्रह्मास्वादसहोदरः ॥

लोकोत्तरचमत्कारप्राणः कैश्चित् प्रमादभिः ।

स्वाकारवदभिन्नत्व नायमास्वाद्यते रसः ॥

रजस्तमोभ्यामस्पृष्टं मनः सत्त्वमिहोच्यते ।

इत्युक्तप्रकारो वाच्यमेयविमुखतापादकः कश्चनान्तरो धर्मः सत्त्वं तस्योद्रेकः रजस्तमसी अभिभूयाविर्भावः । अत्र च हेतुस्थयाविधालौकिककाव्यार्थपरिशीलनं । अखण्ड इत्येक एवायं विभावादिरत्यादिप्रकाशमुखचमत्कारात्मकः । अत्र हेतुं वक्ष्यामः । स्वप्रकाशत्वाद्यपि वक्ष्यमाणरीत्या । चिन्मय इति स्वरूपार्थमयम् । चमत्कारश्चित्तविस्ताररूपो विस्मयापरपर्यायः ॥ तत्प्राणत्वञ्चास्मद्बुद्धप्रपितामहसहृदयगोष्ठीगरिष्ठकविपण्डितमुख्यश्रीमन्नायणपादैरुक्तं । तदाह धर्मदत्तः स्वग्रन्थे ।

“रसे सारश्चमत्कारः सर्वत्राप्यनुभूयते ।

तच्चमत्कारसारत्वे सर्वत्राप्यद्भुतो रसः ।

तस्मादद्भुतमेवाह कृती नारायणो रसमिति” ॥

कैश्चिदिति प्राक्तनपुण्यशालिभिः ॥ यदुक्तं । “पुण्यवन्तः प्रमिष्वन्ति योगिवद्भ्रससन्ततिमिति” ॥ यद्यपि “स्वादः काव्यार्थसम्भेदादात्मानन्दसमुद्भवः” इत्युक्तदिशा रसस्यास्वादान-